

Arrest

nr. 294 536 van 22 september 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Zambiaanse nationaliteit te zijn, op 26 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 augustus 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. BOHLALA, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Zambiaanse nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Lusaka, Chamba Valley. Uw vader stierf toen u drie jaar oud was. U groeide op bij uw moeder en uw grootouders aan uw moeders zijde. Toen u naar de achtste graad ging, rond april 2010, kon uw familie die kosten niet betalen. U ging hulp vragen bij uw grootmoeder R.(...) aan de zijde van uw vader, zij woonde in Matero, Lusaka. Ze zou u helpen met school, en u ging bij haar wonen in haar woning. Sinds 2014, dwong uw grootmoeder R.(...) u om bij een oudere man te wonen genaamd M.(...) M.(...), u was op kostschool en in de schoolvakantie

ging u naar zijn huis. Hij was degene die uw school uiteindelijk sponsorde, en u zou ook met hem trouwen. Hij misbruikte u fysiek en seksueel. M.(...) was lid van jerabo, een vorm van maffia. Toen u in de twaalfde graad zat, bent u bevallen van uw dochter, u had haar samen met uw vriendje N.(...) W.(...) N.(...), met wie u samen op school zat. U was klaar met het secundair in 2016, u woonde nog steeds bij die man M.(...). Uw relatie met N.(...) eindigde in 2017, hij kon niet meer om met uw levensomstandigheden. Tussen 2016 en augustus 2019 bleef u thuis bij M.(...). Hij gebruikte u ook als een prostituee, wanneer zijn vrienden met u wilden slapen, dan moest u dat ook doen. U had het verteld aan uw grootmoeder R.(...), uw moeder, en uw andere grootouders, maar niemand deed er iets aan. In augustus 2019 kon u beginnen studeren aan de universiteit van Lusaka met behulp van donaties van binnen de kerk. Ondertussen bleef u ook in zijn huis wonen in Matero. In oktober 2019 werd u door M.(...) bewusteloos geslagen, de tuinjongen vond u en bracht u naar het ziekenhuis. Daar bleef u een tijdje, u deed ook aangifte bij de politie. Uw grootmoeder R.(...), uw moeder, en uw andere grootouders kwamen op bezoek. U ging na het ziekenhuis weer naar het huis van R.(...). In november 2019 hadden zijn vrienden om de beurt seks met u, u werd ook gedwongen om seks te hebben met een hond, maar u weigerde. U werd geslagen en gesneden op uw rug. Hij wist ook dat u aangifte deed bij de politie, en hij bedreigde u hierover. In december 2019 vertelde u tegen een van zijn bewakers dat u naar uw dochter ging op de hoek van de straat, sindsdien bent u vertrokken bij hem, u ging naar uw tante N.(...). Uw tante had al plannen om naar België te komen, en met behulp van uw grootouders kon u samen met haar naar België reizen. Op 21 januari 2020 kwam u aan in België, en op 11 februari 2020 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw national registration card, medische documenten, foto's, paspoort.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS wijst hier ten eerste al op de veelheid aan tegenstrijdigheden in uw verklaringen. Zo verklaarde u voor het CGVS dat u rond 2010, toen u in de achtste graad zat, verhuisde van Vhamba Valley naar Matero. U zou dan in december 2019 teruggekeerd zijn naar Chamba Valley, en in januari 2020 vertrokken zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 5 - p. 6). Echter, voor DVZ had u uitgelegd dat u van uw achttien jaar oud tot uw vertrek in Chamba Valley woonde (dus van ongeveer 2016 tot 20/01/2020). Daarvoor woonde u in Matero, Lusaka, bij uw vaders familie, u reisde op en neer tussen twee adressen (verklaring DVZ vraag 10). Er is dus een groot verschil in uw verklaringen met betrekking tot uw verblijfsplaatsen in Zambia, hetgeen ook cruciale informatie is voor de beoordeling van uw beweerde problemen in Zambia. Immers, uw problemen baseerden zich in het feit dat u bij uw grootmoeder aan uw vaders zijde van de familie moest gaan wonen en vervolgens bij die man M.(...), die beiden in Matero woonden. **Het feit dat u over deze informatie al strijdige verklaringen aflegde, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen volledig.**

Daarenboven gaf u in de vragenlijst CGVS, afgelegd bij DVZ, ook een **zeer andere weergave van uw beweerde vervolgingsfeiten** dan in uw verklaringen voor het CGVS. Bij DVZ verklaarde u dat u in de tiende graad gedwongen was om de school te verlaten, in 2014. Uw grootmoeder probeerde u te dwingen om te trouwen, maar u weigerde. Voor het CGVS verklaarde u echter dat u van in de achtste graad bij uw grootmoeder woonde, omdat uw moeder zelf niet genoeg geld had om u naar school te laten gaan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6 en p. 12). M.(...) zou dan betaald hebben om u naar school te laten gaan, en u zou bij hem zijn gaan wonen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 3). Nergens vermeldde u dat u gedwongen werd om de school te verlaten in de tiende graad. In uw verklaringen voor DVZ legde

u uit dat ze u probeerden dwingen om te huwen met een oudere man, omdat u dat weigerde, stuurde hij mensen naar u om u te slaan (vragenlijst CGVS). U legde nergens verklaringen af voor DVZ over het feit dat u gedwongen was om bij M.(...) te wonen, dat u door hem seksueel en fysiek misbruikt werd, dat u gedwongen werd om met zijn vrienden seks te hebben, dat hij een lid was van de maffia, etc. Kortom, u liet het na om cruciale elementen van uw asielrelaas te melden bij aanvang van uw asielprocedure. U werd hier ook op gewezen tijdens het persoonlijk onderhoud. U verklaarde dat u gevraagd werd om een korte samenvatting te geven en dat u geen details mocht geven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). Het CGVS erkent dat het interview bij DVZ niet als doel heeft om een volledige, gedetailleerde, weergave te zijn van alle gebeurtenissen die u overkomen zijn. Echter, er wordt wel van u verwacht dat u een nauwkeurige, maar korte, weergave geeft van de voornaamste elementen of feiten. De hierboven geschreven beweringen, dat u bij M.(...) moest wonen, het seksueel en fysiek geweld dat u beweerdelijk werd aangedaan, horen bij de belangrijkste feiten die u beweerdelijk meegemaakt hebt. Dat u deze feiten niet weergaf in uw verklaringen voor DVZ, tast alle geloofwaardigheid van uw beweerde problemen aan. De feiten zoals u ze beschreef voor DVZ en zoals u ze beschreef voor het CGVS, stemmen niet overeen. U verklaarde voor DVZ ook dat de ouders van uw moeder betaalden voor uw universitaire studies (vragenlijst CGVS), waar u voor het CGVS verklaarde dat een vrouw van de kerk u hielp om uw studies te betalen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 3).

Ook tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS legde u tegenstrijdige verklaringen af. U werd rechtstreeks gevraagd of er naast uw tante nog andere familieleden in België zijn geweest (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). U antwoordde dat dat niet zo was zover u weet. Echter, u werd vervolgens een foto getoond van u na uw aankomst in België die op Facebook werd geplaatst. U legde uit dat op u op de foto staat met uw tante N.(...) en L.(...) K.(...), wie u beschreef als 'een vriend van de familie', en een soort van achtertante, de dochter van de zus van uw grootmoeder. U trachtte het te ontkennen, maar er waren dus wel nog andere leden van uw familie in België. Verder zou u ook beweerdelijk uw paspoort zijn verloren in België, daarom kon u het niet neerleggen bij DVZ, maar u kon uw paspoort terugvinden mede omdat uw NRC ook in uw paspoort zat (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Bij DVZ legde u echter wel de originele versie van uw identiteitskaart/NRC neer, wat wel opmerkelijk is gezien u beweerde dat deze samen met uw paspoort gestolen was. Wat betreft datzelfde paspoort merkt het CGVS op dat dit paspoort geldig is vanaf 31 mei 2019, zoals te lezen is in het paspoort. U verklaarde echter dat u uw paspoort pas verkregen hebt in januari 2020 met behulp van uw grootvader (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). U werd er op gewezen dat uw paspoort al geldig was vanaf 31 mei 2019, en u verklaarde vervolgens dat u dacht dat het misschien te maken had met uw registratiedatum van uw NRC, dat het dan volgens die datum in het systeem zit (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). Echter, op uw NRC staat een registratiedatum van 2016, wat dus ook al niet klopt in die logica. Daarenboven zou dat dan betekenen dat de geldigheid van uw paspoort, die gelimiteerd is in de tijd, al begon te lopen alvorens u dat paspoort zelfs maar aanvroeg, hetgeen allesbehalve logisch is. In uw opmerkingen op de notities probeerde u deze vaststelling nogmaals uit te leggen, door te verklaren dat paspoorten net als NRC's zijn en niet per sé enkel afgegeven worden wanneer je reist, maar ook wanneer je in de toekomst zal reizen. Maar dat u wel uw paspoort kreeg enkele weken voor uw reis, in januari 2020. Een paspoort is een persoonlijk identiteitsbewijs, dat je specifiek moet gaan aanvragen. Uiteindelijk betekent de geldigheidsdatum van 31 mei 2019, dat u zelf stappen ondernam om bij de betreffende instanties, een paspoort te halen, en ondermijnt het uw bewering dat u tussen 2016 en 2019 thuis moest zitten en dat M.(...) u niet toeliet om iets te doen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). Het CGVS merkt hieromtrent verder ook op dat u beweerde dat M.(...) u niet toeliet om iets te doen, maar dat u anderzijds wel begonnen bent aan de universiteit in augustus 2019 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). U had dus wel degelijk de vrijheid om een paspoort te nemen en aan de universiteit te starten, wat haaks staat op uw verklaringen met betrekking tot uw beweerde situatie met M.(...). Bovendien paste u later uw verklaringen aan, en legde u plots uit dat u bij uw grootmoeder R.(...) verbleef na uw bevalling (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20).

Deze tegenstrijdigheden zijn zo cruciaal dat ze op alle vlakken nefast zijn voor de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Er kan bijgevolg enkel geconcludeerd worden dat u niet naar waarheid verklaringen hebt afgelegd over de feiten die u beweerdelijk overkomen zijn in uw land van herkomst.

Wanneer er gekeken wordt naar uw verklaringen an sich, stelde het CGVS ook nog het volgende vast. Het CGVS houdt hier rekening met uw beweerde jonge leeftijd die u had op het ogenblik dat u bij M.(...) zou gaan wonen zijn en de jaren die daar op volgen. Echter, u zou bij hem gewoond hebben tot eind 2019, op een moment dat u al 21 jaar oud was, en wanneer u uw middelbaar had afgerond en u

studeerde aan de universiteit. Op vlak van zelfredzaamheid, kan er van u op dat moment wel wat verwacht worden. Het is dan ook allesbehalve geloofwaardig dat u geen enkele concrete stap ondernam om u te verwijderen van de situatie met M.(...) en bescherming te zoeken. De eerste keer dat u beweerdelijk naar de politie zou zijn gegaan, is in oktober 2019 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20), dus nadat u begon te studeren aan de universiteit. U deed zelfs een rechtenstudie. U bleek zelfs maar één keer naar de politie te zijn gegaan, nadat hij u in het ziekenhuis had geslagen. Er zou echter niets zijn gebeurd (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). U toonde dus een grote passiviteit in uw zoektocht naar bescherming tegenover M.(...). **Daarenboven, keerde u beweerdelijk ook steeds vrijwillig terug naar uw grootmoeder R.(...) en verder ook M.(...).** Dit is toch wel opmerkelijk, gezien u voordien nog beweerde dat u van op uw ziekenhuisbed een aangifte deed bij de politie, maar in die zelfde tijd contacteerde u als eerste persoon uw grootmoeder R.(...), de persoon die u telkens naar M.(...) zou sturen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U gevraagd hoe het kwam dat u uw grootmoeder als eerste belde, legde u uit dat u dat deed omdat ze altijd de eerste persoon is waar u naartoe liep als u iets nodig had, als een moeder (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Dit contrasteert wel met uw eerdere verklaringen over uw grootmoeder, dat ze als een soort van handlanger werkte met M.(...), dat ze als een soort van pooier meisjes leverde voor hem (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Wanneer u op dit contrast gewezen werd, erkende u dat u haar zag als de mastermind achter alles, maar ook dat ze uw grootmoeder was die u ondersteunde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Uiteindelijk zou u gewoon uit het ziekenhuis vertrokken zijn, naar het huis van uw grootmoeder R.(...) gegaan, en u ging weer naar school om examens te doen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). **Het tart alle verbeelding dat u steeds terugkeerde naar uw vervolgers, zeker gezien u wel nog familieleden had die u zouden hebben kunnen beschermen.** Immers, uw moeder en uw grootouders aan de kant van uw moeder zouden u ook zouden komen zijn bezoeken in het ziekenhuis, en ze waren erg boos over wat u overkomen was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). U verklaarde uiteindelijk zelfs dat uw grootvader u meenam met zijn auto naar de politie om daar een rapport te laten opmaken. Ze betaalden ook uw medische rekeningen, en brachten u eten. Uit alles bleek dus dat u kon rekenen op steun van de andere kant van uw familie. U werd gevraagd waarom u dan toch besloot om met R.(...) naar huis te gaan en niet met uw moeder en uw andere grootouders (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). U legde uit dat dat kwam omdat uw grootmoeder R.(...) wist wanneer u ontslagen zou worden uit het ziekenhuis, en dat u dacht dat u wel veilig zou zijn. Gevraagd wat u deed denken dat een terugkeer naar R.(...) – die samenwerkte met M.(...) – veilig zou zijn, antwoordde u dat u eigenlijk bedoelde dat het voor uw dochter veilig zou zijn. **Uw schijnbare onwilligheid om bescherming te zoeken, zeker op een moment dat uw leven in gevaar was geweest en wanneer uw familie u alle steun boden, ondermijnt de ernst van uw beweerde vervolging volledig.**

Wat betreft de documenten die u neerlegde merkt het CGVS ten eerste al op dat het foto's van documenten betreft, geen originele versies. Op basis van foto's van documenten kan het CGVS niets vaststellen met betrekking tot de authenticiteit van de documenten. Daarenboven kunnen dergelijke medische documenten enkel een ondersteunend element zijn bij een geloofwaardig asielrelaas, hetgeen in casu niet het geval is. Dergelijke documenten kunnen de vastgestelde geloofwaardigheidsproblemen niet herstellen. Verder vermelden de documenten enkel dat u geslagen werd in uw gezicht en uw buik door een 'gekend persoon', maar verder niets over de identiteit van deze persoon of de omstandigheden waarin u de beweerde verwondingen opliep.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 7 maart 2023. Deze opmerkingen werden terloops besproken in deze beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enige middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1 A, § 2, van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens van 4 november 1950, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van artikel 17, § 2, van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partij evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS wijst hier ten eerste al op de veelheid aan tegenstrijdigheden in uw verklaringen. Zo verklaarde u voor het CGVS dat u rond 2010, toen u in de achtste graad zat, verhuisde van Vhamba Valley naar Matero. U zou dan in december 2019 teruggekeerd zijn naar Chamba Valley, en in januari 2020 vertrokken zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 5 - p. 6). Echter, voor DVZ had u uitgelegd dat u van uw achttien jaar oud tot uw vertrek in Chamba Valley woonde (dus van ongeveer 2016 tot 20/01/2020). Daarvoor woonde u in Matero, Lusaka, bij uw vaders familie, u reisde op en neer tussen twee adressen (verklaring DVZ vraag 10). Er is dus een groot verschil in uw verklaringen met betrekking tot uw verblijfsplaatsen in Zambia, hetgeen ook cruciale informatie is voor de beoordeling van uw beweerde problemen in Zambia. Immers, uw problemen baseerden zich in het feit dat u bij uw grootmoeder aan uw vaders zijde van de familie moest gaan wonen en vervolgens bij die man M.(...), die beiden in Matero woonden. **Het feit dat u over deze informatie al strijdige verklaringen aflegde, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen volledig.**

Daarenboven gaf u in de vragenlijst CGVS, afgelegd bij DVZ, ook een **zeer andere weergave van uw beweerde vervolgingsfeiten** dan in uw verklaringen voor het CGVS. Bij DVZ verklaarde u dat u in de tiende graad gedwongen was om de school te verlaten, in 2014. Uw grootmoeder probeerde u te dwingen om te trouwen, maar u weigerde. Voor het CGVS verklaarde u echter dat u van in de achtste graad bij uw grootmoeder woonde, omdat uw moeder zelf niet genoeg geld had om u naar school te laten gaan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6 en p. 12). M.(...) zou dan betaald hebben om u naar school te laten gaan, en u zou bij hem zijn gaan wonen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 3). Nergens vermeldde u dat u gedwongen werd om de school te verlaten in de tiende graad. In uw verklaringen voor DVZ legde u uit dat ze u probeerden dwingen om te huwen met een oudere man, omdat u dat weigerde, stuurde hij mensen naar u om u te slaan (vragenlijst CGVS). U legde nergens verklaringen af voor DVZ over het feit dat u gedwongen was om bij M.(...) te wonen, dat u door hem seksueel en fysiek misbruikt werd, dat u gedwongen werd om met zijn vrienden seks te hebben, dat hij een lid was van de maffia, etc. Kortom, u liet het na om cruciale elementen van uw asielsrelaas te melden bij aanvang van uw asielsprocedure. U werd hier ook op gewezen tijdens het persoonlijk onderhoud. U verklaarde dat u gevraagd werd om een korte samenvatting te geven en dat u geen details mocht geven (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). Het CGVS erkent dat het interview bij DVZ niet als doel heeft om een volledige, gedetailleerde,

weergave te zijn van alle gebeurtenissen die u overkomen zijn. Echter, er wordt wel van u verwacht dat u een nauwkeurige, maar korte, weergave geeft van de voornaamste elementen of feiten. De hierboven geschreven beweringen, dat u bij M.(...) moest wonen, het seksueel en fysiek geweld dat u beweerdelijke werd aangedaan, horen bij de belangrijkste feiten die u beweerdelijk meegemaakt hebt. Dat u deze feiten niet weergaf in uw verklaringen voor DVZ, tast alle geloofwaardigheid van uw beweerde problemen aan. De feiten zoals u ze beschreef voor DVZ en zoals u ze beschreef voor het CGVS, stemmen niet overeen. U verklaarde voor DVZ ook dat de ouders van uw moeder betaalden voor uw universitaire studies (vragenlijst CGVS), waar u voor het CGVS verklaarde dat een vrouw van de kerk u hielp om uw studies te betalen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 3).

Ook tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS legde u tegenstrijdige verklaringen af. U werd rechtstreeks gevraagd of er naast uw tante nog andere familieleden in België zijn geweest (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 26). U antwoordde dat dat niet zo was zover u weet. Echter, u werd vervolgens een foto getoond van u na uw aankomst in België die op Facebook werd geplaatst. U legde uit dat op u op de foto staat met uw tante N.(...) en L.(...) K.(...), wie u beschreef als 'een vriend van de familie', en een soort van achtertante, de dochter van de zus van uw grootmoeder. U trachtte het te ontkennen, maar er waren dus wel nog andere leden van uw familie in België. Verder zou u ook beweerdelijk uw paspoort zijn verloren in België, daarom kon u het niet neerleggen bij DVZ, maar u kon uw paspoort terugvinden mede omdat uw NRC ook in uw paspoort zat (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Bij DVZ legde u echter wel de originele versie van uw identiteitskaart/NRC neer, wat wel opmerkelijk is gezien u beweerde dat deze samen met uw paspoort gestolen was. Wat betreft datzelfde paspoort merkt het CGVS op dat dit paspoort geldig is vanaf 31 mei 2019, zoals te lezen is in het paspoort. U verklaarde echter dat u uw paspoort pas verkregen hebt in januari 2020 met behulp van uw grootvader (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). U werd er op gewezen dat uw paspoort al geldig was vanaf 31 mei 2019, en u verklaarde vervolgens dat u dacht dat het misschien te maken had met uw registratiedatum van uw NRC, dat het dan volgens die datum in het systeem zit (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). Echter, op uw NRC staat een registratiedatum van 2016, wat dus ook al niet klopt in die logica. Daarenboven zou dat dan betekenen dat de geldigheid van uw paspoort, die gelimiteerd is in de tijd, al begon te lopen alvorens u dat paspoort zelfs maar aanvroeg, hetgeen allesbehalve logisch is. In uw opmerkingen op de notities probeerde u deze vaststelling nogmaals uit te leggen, door te verklaren dat paspoorten net als NRC's zijn en niet per sé enkel afgegeven worden wanneer je reist, maar ook wanneer je in de toekomst zal reizen. Maar dat u wel uw paspoort kreeg enkele weken voor uw reis, in januari 2020. Een paspoort is een persoonlijk identiteitsbewijs, dat je specifiek moet gaan aanvragen. Uiteindelijk betekent de geldigheidsdatum van 31 mei 2019, dat u zelf stappen ondernam om bij de betreffende instanties, een paspoort te halen, en ondermijnt het uw bewering dat u tussen 2016 en 2019 thuis moest zitten en dat M.(...) u niet toeliet om iets te doen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). Het CGVS merkt hieromtrent verder ook op dat u beweerde dat M.(...) u niet toeliet om iets te doen, maar dat u anderzijds wel begonnen bent aan de universiteit in augustus 2019 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). U had dus wel degelijk de vrijheid om een paspoort te nemen en aan de universiteit te starten, wat haaks staat op uw verklaringen met betrekking tot uw beweerde situatie met M.(...). Bovendien paste u later uw verklaringen aan, en legde u plots uit dat u bij uw grootmoeder R.(...) verbleef na uw bevalling (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20).

Deze tegenstrijdigheden zijn zo cruciaal dat ze op alle vlakken nefast zijn voor de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Er kan bijgevolg enkel geconcludeerd worden dat u niet naar waarheid verklaringen hebt afgelegd over de feiten die u beweerdelijk overkomen zijn in uw land van herkomst.

Wanneer er gekeken wordt naar uw verklaringen an sich, stelde het CGVS ook nog het volgende vast. Het CGVS houdt hier rekening met uw beweerde jonge leeftijd die u had op het ogenblik dat u bij M.(...) zou gaan wonen zijn en de jaren die daar op volgen. Echter, u zou bij hem gewoond hebben tot eind 2019, op een moment dat u al 21 jaar oud was, en wanneer u uw middelbaar had afgerond en u studeerde aan de universiteit. Op vlak van zelfredzaamheid, kan er van u op dat moment wel wat verwacht worden. Het is dan ook allesbehalve geloofwaardig dat u geen enkele concrete stap ondernam om u te verwijderen van de situatie met M.(...) en bescherming te zoeken. De eerste keer dat u beweerdelijk naar de politie zou zijn gegaan, is in oktober 2019 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20), dus nadat u begon te studeren aan de universiteit. U deed zelfs een rechtenstudie. U bleek zelfs maar één keer naar de politie te zijn gegaan, nadat hij u in het ziekenhuis had geslagen. Er zou echter niets zijn gebeurd (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20). U toonde dus een grote passiviteit in uw zoektocht naar bescherming tegenover M.(...). **Daarenboven, keerde u beweerdelijk ook steeds vrijwillig terug naar**

uw grootmoeder R.(...) en verder ook M.(...). Dit is toch wel opmerkelijk, gezien u voordien nog beweerde dat u van op uw ziekenhuisbed een aangifte deed bij de politie, maar in die zelfde tijd contacteerde u als eerste persoon uw grootmoeder R.(...), de persoon die u telkens naar M.(...) zou sturen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). U gevraagd hoe het kwam dat u uw grootmoeder als eerste belde, legde u uit dat u dat deed omdat ze altijd de eerste persoon is waar u naartoe liep als u iets nodig had, als een moeder (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Dit contrasteert wel met uw eerdere verklaringen over uw grootmoeder, dat ze als een soort van handlanger werkte met M.(...), dat ze als een soort van pooier meisjes leverde voor hem (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Wanneer u op dit contrast gewezen werd, erkende u dat u haar zag als de mastermind achter alles, maar ook dat ze uw grootmoeder was die u ondersteunde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 21). Uiteindelijk zou u gewoon uit het ziekenhuis vertrokken zijn, naar het huis van uw grootmoeder R.(...) gegaan, en u ging weer naar school om examens te doen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). **Het tart alle verbeelding dat u steeds terugkeerde naar uw vervolgers, zeker gezien u wel nog familieleden had die u zouden hebben kunnen beschermen.** Immers, uw moeder en uw grootouders aan de kant van uw moeder zouden u ook zouden komen zijn bezoeken in het ziekenhuis, en ze waren erg boos over wat u overkomen was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). U verklaarde uiteindelijk zelfs dat uw grootvader u meenam met zijn auto naar de politie om daar een rapport te laten opmaken. Ze betaalden ook uw medische rekeningen, en brachten u eten. Uit alles bleek dus dat u kon rekenen op steun van de andere kant van uw familie. U werd gevraagd waarom u dan toch besloot om met R.(...) naar huis te gaan en niet met uw moeder en uw andere grootouders (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 22). U legde uit dat dat kwam omdat uw grootmoeder R.(...) wist wanneer u ontslagen zou worden uit het ziekenhuis, en dat u dacht dat u wel veilig zou zijn. Gevraagd wat u deed denken dat een terugkeer naar R.(...) – die samenwerkte met M.(...) – veilig zou zijn, antwoordde u dat u eigenlijk bedoelde dat het voor uw dochter veilig zou zijn. **Uw schijnbare onwilligheid om bescherming te zoeken, zeker op een moment dat uw leven in gevaar was geweest en wanneer uw familie u alle steun boden, ondermijnt de ernst van uw beweerde vervolging volledig.**

Wat betreft de documenten die u neerlegde merkt het CGVS ten eerste al op dat het foto's van documenten betreft, geen originele versies. Op basis van foto's van documenten kan het CGVS niets vaststellen met betrekking tot de authenticiteit van de documenten. Daarenboven kunnen dergelijke medische documenten enkel een ondersteunend element zijn bij een geloofwaardig asielrelaas, hetgeen in casu niet het geval is. Dergelijke documenten kunnen de vastgestelde geloofwaardigheidsproblemen niet herstellen. Verder vermelden de documenten enkel dat u geslagen werd in uw gezicht en uw buik door een 'gekend persoon', maar verder niets over de identiteit van deze persoon of de omstandigheden waarin u de beweerde verwondingen opliep."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoekende partij voert aan dat haar individuele situatie bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming werd verwaarloosd en onderschat. Verzoekster gaat hier evenwel volledig voorbij aan het geheel der motieven van de bestreden beslissing. Het is juist op basis van verzoeksters specifieke en individuele situatie alsook haar specifieke en individuele verklaringen dat er geen geloof kon worden gehecht aan verzoeksters relaas waardoor haar internationale bescherming werd geweigerd.

Verzoekster kiest vervolgens voor haar verklaringen die zij bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft afgelegd met betrekking tot haar adresgegevens alsook met betrekking tot haar redenen om met school te stoppen. Ter verschoning voert verzoekster aan dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken vaak in moeilijke omstandigheden plaatsvindt (lawaai, meerdere mensen in hetzelfde kantoor, soms geen mogelijkheid om de verklaringen te herlezen, etc.) en dat ze onder druk worden gezet om niet in detail te treden en de feiten kort samen te vatten. De Raad stelt vast dat verzoekster zich beperkt tot een zeer algemene kritiek op de wijze waarop de interviews bij de Dienst Vreemdelingenzaken vaak zouden verlopen, doch brengt geen enkel concreet element naar voor waaruit blijkt dat zij haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken in moeilijke omstandigheden diende af te leggen en zij onder druk werd gezet om niet in detail te treden. Verzoekster maakt op geen enkele manier aannemelijk dat haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken in nefaste omstandigheden zou zijn verlopen te meer wanneer tijdens het persoonlijk onderhoud verzoekster geconfronteerd werd met haar verklaringen die zij op de Dienst Vreemdelingenzaken aflegde hiervan geen enkele melding maakte (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Verzoekster beperkte zich louter tot de opmerking dat zij aldaar een korte samenvatting heeft gegeven van alle redenen met

betrekking tot haar vertrek, maar dat dit niet met alle details was (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4), hetgeen niet kan volstaan om haar verklaringen te verschoenen of te weerleggen. Dit blijkt overigens ook niet uit de stukken aanwezig in het administratief dossier. Het algemene verweer *“Bovendien hebben asielzoekers vaak nog nooit een advocaat ontmoet, en ze zien niet de noodzaak in om te eisen dat hun verklaringen worden herlezen, om voorzichtig te zijn over wat er in deze vragenlijst is geschreven, en om alle relevante aspecten van hun verzoek beknopt te presenteren. Soms zijn ze zelfs verplicht om te tekenen zonder dat ze de vragenlijst kunnen herlezen, of zonder dat de tolk het terugleest. Verder, melden veel asielzoekers pas later, met name tijdens hun hoorzitting bij het CGVS, fouten, correcties en omissies met betrekking tot de inhoud van de vragenlijst. Velen ondertekenen ook documenten zonder ze deze te lezen (voorbeeld van benamingen om in aanmerking te komen voor rechtsbijstand). Voorts worden zij niet bijgestaan door een raadsman tijdens hun hoorzitting in de DVZ, zodat het onmogelijk is om de manier waarop de hoorzitting werd gehouden te controleren.”* is dan ook niet bij machte om afbreuk te doen aan de gedane concrete vaststellingen en de inhoud van de stukken van het administratief dossier. Hoewel veel verzoekers ten tijde van hun interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog niet over een advocaat beschikken, wijst de Raad er evenwel op dat geen enkele wet of rechtsregel voorziet in de aanwezigheid van een advocaat wanneer een verzoeker om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken zijn verklaring aflegt. Bovendien toont verzoekster niet aan hoe de door haar op de Dienst Vreemdelingenzaken weergegeven verklaringen anders zouden kunnen zijn geweest door de aanwezigheid van een raadsman, te meer gezien zij haar verklaringen, nadat deze haar werden voorgelezen in het Engels, heeft ondertekend voor goedkeuring, zodat, bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, datgene wat erin werd opgenomen wordt geacht overeen te stemmen met haar verklaringen.

Verzoekster betwist dat zij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd.

Zij licht hierbij toe dat het enige familielid dat in België aanwezig is de tante is waarmee zij heeft gereisd. Volgens verzoekster is de persoon die in de bestreden beslissing wordt vermeld geen direct familielid van verzoekster, maar een vriend van de familie, die zij heeft leren kennen via de Zambiaanse gemeenschap in België. Verzoekster kan hiermee haar eerder afgelegde verklaringen echter niet in een ander daglicht plaatsen. Zij werd immers gevraagd of er naast haar tante nog familieleden in België zijn geweest, waarop zij vooreerst ontkennend antwoordde waarna zij bij confrontatie met een foto waarop zij afgebeeld staat met L.K. aanvoert dat dit de dochter van de zus van haar grootmoeder is en dat zij uit hetzelfde dorp komen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 26). De thans gegeven verklaring dat deze persoon geen direct familielid is maar een vriend van de familie die zij heeft leren kennen via de Zambiaanse gemeenschap in België, plaatst haar eerder gegeven verklaring niet in een ander daglicht. Meer nog, de thans gegeven verklaring is bezwaarlijk in overeenstemming te brengen met haar eerdere verklaringen. Met betrekking tot de vaststellingen in verband met haar paspoort geeft verzoekster aan dat zij haar paspoort pas in januari 2020 in haar bezit had en dat haar grootvader de stappen heeft gezet dit te bekomen. Verzoekster acht het vervolgens aannemelijk dat het paspoort vóór januari 2020 is afgegeven en dat zij het pas vanaf de tijdens het persoonlijk onderhoud genoemde datum in haar bezit had.

Met een dergelijk algemeen verweer slaagt verzoekster er wederom niet in afbreuk te doen aan de concrete vaststellingen desbetreffend. Deze worden voor de duidelijkheid hier overgenomen:

“Verder zou u ook beweerdelijk uw paspoort zijn verloren in België, daarom kon u het niet neerleggen bij DVZ, maar u kon uw paspoort terugvinden mede omdat uw NRC ook in uw paspoort zat (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). Bij DVZ legde u echter wel de originele versie van uw identiteitskaart/NRC neer, wat wel opmerkelijk is gezien u beweerde dat deze samen met uw paspoort gestolen was. Wat betreft datzelfde paspoort merkt het CGVS op dat dit paspoort geldig is vanaf 31 mei 2019, zoals te lezen is in het paspoort. U verklaarde echter dat u uw paspoort pas verkregen hebt in januari 2020 met behulp van uw grootvader (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). U werd er op gewezen dat uw paspoort al geldig was vanaf 31 mei 2019, en u verklaarde vervolgens dat u dacht dat het misschien te maken had met uw registratiedatum van uw NRC, dat het dan volgens die datum in het systeem zit (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 25). Echter, op uw NRC staat een registratiedatum van 2016, wat dus ook al niet klopt in die logica. Daarenboven zou dat dan betekenen dat de geldigheid van uw paspoort, die gelimiteerd is in de tijd, al begon te lopen alvorens u dat paspoort zelfs maar aanvraagde, hetgeen allesbehalve logisch is. In uw opmerkingen op de notities probeerde u deze vaststelling nogmaals uit te leggen, door te verklaren dat paspoorten net als NRC's zijn en niet per sé enkel afgegeven worden wanneer je reist, maar ook wanneer je in de toekomst zal reizen. Maar dat u wel uw paspoort kreeg enkele weken voor uw reis, in januari 2020. Een paspoort is een persoonlijk identiteitsbewijs, dat je specifiek moet gaan aanvragen. Uiteindelijk betekent de geldigheidsdatum van 31 mei 2019, dat u zelf

stappen ondernam om bij de betreffende instanties, een paspoort te halen, en ondermijnt het uw bewering dat u tussen 2016 en 2019 thuis moest zitten en dat M.(...) u niet toeliet om iets te doen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). Het CGVS merkt hieromtrent verder ook op dat u beweerde dat M.(...) u niet toeliet om iets te doen, maar dat u anderzijds wel begonnen bent aan de universiteit in augustus 2019 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). U had dus wel degelijk de vrijheid om een paspoort te nemen en aan de universiteit te starten, wat haaks staat op uw verklaringen met betrekking tot uw beweerde situatie met M.(...). Bovendien paste u later uw verklaringen aan, en legde u plots uit dat u bij uw grootmoeder R.(...) verbleef na uw bevalling (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 20).” Met de stelling dat zij haar paspoort pas in januari 2020 in haar bezit had en dat haar grootvader de stappen heeft gezet dit te bekomen, wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde vaststellingen noch wordt hiervoor een valabele verklaring gegeven.

Verzoekster geeft te kennen dat zij had geprobeerd stappen te ondernemen om zich tegen M. en haar grootmoeder te beschermen, maar dat noch de autoriteiten noch de andere leden van haar familie haar hadden kunnen helpen. Ook kon ze nergens heen om te vluchten omdat ze geen geld had. Ook dit kan niet volstaan en vormt allesbehalve een valabele en afdoende verklaring voor de specifieke vaststellingen. Zoals het Commissariaat-generaal terecht aangaf toonde verzoekster blijkens haar verklaringen een grote passiviteit in haar zoektocht naar bescherming tegenover M. en keerde zij naar eigen zeggen steeds vrijwillig terug naar haar grootmoeder R. en verder ook naar M. Dit klemmt des te meer gezien verzoekster zoals het Commissariaat-generaal terecht aanhaalde dat zij wel nog familieleden had die haar zouden hebben kunnen beschermen. Zo verklaarde verzoekster dat haar grootvader haar meenam met zijn auto naar de politie om daar een rapport te laten opmaken, dat ze ook haar medische rekeningen betaalden, en haar eten brachten. Uit alles bleek dus dat zij kon rekenen op steun van de andere kant van haar familie. Het thans gegeven beperkte en algemene betoog werpt hier geen ander licht op. De stelling dat haar grootmoeder haar kwam opwachten om haar terug te brengen naar M. op de dag dat zij uit het ziekenhuis werd ontslagen waardoor zij geen andere keuze had dan terug te keren naar M., toont net aan dat zij bijzonder weinig inspanning heeft gedaan om haar ontsnapping te organiseren en dit met medewerking met haar overige familieleden.

Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*. Verzoekster toont niet aan dat er in Zambia sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.5. Verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig september tweeduizend drieëntwintig door:

C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF